

Arrest

nr. 227 217 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 juni 2019 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is volgens haar eigen verklaringen in december 2017 naar België gekomen (zonder visum). Zij dient op 21 februari 2018 een eerste verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging in, in functie van haar feitelijke partner C. S. H., van Spaanse nationaliteit maar met verblijfsrecht in België. Op 17 augustus 2018 werd die aanvraag geweigerd, omdat verzoekster niet kon aantonen dat zij een

effectieve relatie had met haar opgegeven partner. Daarbij kreeg verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten binnen een termijn van 30 dagen.

Zij dient op 29 augustus 2018 een tweede verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging in, in functie van voornoemde persoon. Die aanvraag werd geweigerd op 25 februari 2019, opnieuw met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 6 maart 2019 wordt een derde aanvraag ingediend, in functie van dezelfde referentiepersoon, deze aanvraag wordt op 17 juni 2019 afgewezen.

Op 20 juni 2019 wordt aan verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering onder een bijlage 13septies gegeven. Dezelfde dag wordt een inreisverbod van 2 jaar opgelegd. Het inreisverbod is de bestreden beslissing:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van LRH op 20.06.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten(1):

Naam : E. B. (...)

voornaam : A. (...)

geboortedatum : 10.09.1984

geboorteplaats : Bni Ammart

nationaliteit : Marokko

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen²), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 20.06.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Er bestaat een risico op onderduiken:

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na de beslissing weigering verblijf en verwijderingsmaatregel een nieuwe verblijfsaanvraag ingediend.

Betrokkene diende tot drie maal toe nagenoeg onmiddellijk na een beslissing tot weigering van een aanvraag gezinshereniging op basis van artikel 47/1,1°, een nieuwe aanvraag gezinshereniging in met haar aangehaalde feitelijke partner, zijnde C. S. H. (...) °12.04.1993, die de Spaanse nationaliteit heeft en legaal in België verblijft. De eerste aanvraag, ingediend op 21.02.2018, werd op 16.08.2018 geweigerd, omdat betrokkene niet kan aantonen dat ze werkelijk een affectieve relatie heeft met Mevr. C. (...). Deze weigering (bijlage 20) werd op 21.08.2018 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Nog geen maand later, op 29.08.2018, diende betrokkene al een nieuwe aanvraag in in functie van dezelfde referentiepersoon. Deze aanvraag werd op 6.02.2019 geweigerd, beslissing (bijlage 20) die op 28.02.2019 aan betrokkene werd betekend, opnieuw met een bevel om het grondgebied te verlaten. Minder dan een maand later, op 6.03.2019 diende betrokkene voor de derde keer een aanvraag gezinshereniging in in functie van dezelfde referentiepersoon. Deze aanvraag werd op 17.06.2019 geweigerd, beslissing (bijlage 20) die op 20.06.2019 aan betrokkene werd betekend.

Redenen waarom haar een inreisverbod wordt opgelegd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene een relatie heeft met C. S. H. (...) ° 12.04.1993, die de Spaanse nationaliteit heeft en legaal in België verblijft. Betrokkene kan echter niet aantonen dat ze werkelijk een duurzame relatie heeft met C. S. H. (...). Zij diende reeds drie maal een aanvraag tot verblijf in in functie van een duurzame relatie met Mevr. C. (...). Deze aanvragen werden allen geweigerd daar betrokkene niet kan aantonen dat ze een feitelijke partnerrelatie hebben met een duurzaam karakter met de intentie een duurzame levensgemeenschap op te bouwen onderhouden. Bovendien blijkt uit het administratief dossier van Mevr. C. (...) dat zij sinds 23.04.2019 in Diepenbeek gedomicilieerd is en niet meer samenwoont met betrokkene. Een schending van artikel 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Betrokkene verklaart tevens dat haar zus E. B. N. (...) in België is. Zij heeft de Belgische nationaliteit en betrokkene verblijft op hetzelfde adres. Het gegeven dat de zus van betrokkene zich in België heeft gevestigd, kan een terugkeer van betrokkene naar Marokko niet in de weg staan. Evenmin het feit dat zij inwoont bij haar zus. Zij toont ook niet aan afhankelijk te zijn van haar zus. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van haar zus. Nergens uit het administratief dossier staat dat zij daar niet toe in staat zou zijn. Bovendien blijkt uit het administratief dossier van betrokkenes zus dat zij al sinds 2002 in België is.

Betrokkene leefde voor haar komst naar België dus reeds geruime tijd gescheiden van haar zus. Een inreisverbod staat dan ook niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven zoals voorzien in artikel 8 van het EVRM en betekent geen breuk van de familiale relaties wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Betrokkenes zus kan vanuit België contact houden via moderne communicatiemiddelen. Een inreisverbod vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene.

Betrokkene verklaart dat ze zware schildklierproblemen heeft en een maagzweer waarvoor ze medicatie neemt. Betrokkene toont echter niet aan dat deze medische problemen haar verhinderen om te reizen of terug te keren naar haar land van herkomst.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 2 jaar, gelet op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan twee jaar."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft. Verzoekster voert een enig middel aan:

"Verzoekster meent dat de beslissing een schending uitmaakt van het artikel 74/11 § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder de redelijkheidsplicht. De Raad van State wijst er in de arresten nr. 234.228 van 22 maart 2016 en nr. 234.229 van 22 maart 2016 op dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een dubbele motiveringsplicht inhoudt, namelijk op het vlak van:

De reden waarom een inreisverbod wordt opgelegd; en

De duur van het inreisverbod.

Bij de bepaling van de duur van een inreisverbod is een onderzoek naar en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van het geval vereist. Door artikel 74/11 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt voorzien dat de gemachtigde van de minister cq. staatssecretaris zich omwille van humanitaire redenen kan onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen. Het is dus duidelijk dat met betrekking tot het opleggen van een inreisverbod er wel degelijk een

discretionaire bevoegdheid is toegekend aan verwerende partij. Verzoekster heeft gezien haar specifieke gezinssituatie een belang bij de vernietiging van het aan haar opgelegde inreisverbod.

In casu werd aan verzoekster een inreisverbod opgelegd omdat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Bij beslissing d.d. 5 juli 2019 werd deze beslissing thans herzien en werd aan verzoekster een nieuwe termijn toegekend en dit tot 4 augustus 2019 om middernacht.

De oorspronkelijke beslissing van verweerster om geen enkele termijn toe te staan aan verzoekster was gebaseerd op de bewering dat er een risico zou bestaan op onderduiken. Thans heeft verweerster deze zienswijze terecht herzien.

De nota met opmerkingen zoals neergelegd door verweerster is thans achterhaald. Het risico voor onderduiken door verzoekster is nihil: sinds haar aankomst in België is verzoekster steeds woonachtig geweest te Hasselt. Bovendien is men verzoekster thuis komen oppakken hetgeen de stelling van verzoekster ondersteunt. Verzoekster diende voor de derde keer een aanvraag gezinshereniging in. Dit kan niet de enige reden zijn om een inreisverbod te rechtvaardigen. Het feit dat verzoekster gebruik maakt van de mogelijkheden dewelke door de wet worden voorzien kan haar niet verweten worden. Er wordt door verweerster geen rekening gehouden met het feit dat verzoekster in het bezit was van een attest van immatriculatie en dat zij pas nadat zij thuis werd opgepakt een weigeringsbeslissing ontving omtrent haar aanvraag tot verblijf.

Er dient rekening gehouden te worden met de specifieke omstandigheden van het geval dewelke het opleggen van een inreisverbod in casu onredelijk maken. De beslissing van verweerster doorstaat de marginale toetsing niet.

Bovendien schendt verweerster in de bestreden beslissing de redelijkheidsplicht. Zoals reeds vermeld was verzoekster haar attest van immatriculatie immers nog geldig tot september.

Wat de duur van het inreisverbod betreft baseert verweerster zich op volgende redenen:

Het feit dat zij drie maal een aanvraag gezinshereniging indiende;

Het belang van de immigratiecontrole;

De hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te verblijven.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het belang van de immigratiecontrole een zeer vaag begrip is dat verzoekster absoluut niet in de mogelijkheid stelt om de exacte redenen te begrijpen waarom er in haar geval niet werd gekozen voor een inreisverbod van kortere duur. Bovendien verwijst men eveneens naar de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te verblijven. Verzoekster verblijft enkel en alleen op het grondgebied in afwachting van haar aanvraag gezinshereniging.

Wat de hoeveelheid van deze aanvragen betreft dient opgemerkt te worden dat dit de reden was om een inreisverbod op te leggen alsook een motivering van de duur van het inreisverbod. De motivatie is onduidelijk. Verweerster schiet zoveel mogelijk peilen af in de hoop ergens raak te schieten. Het is overduidelijk dat de lange duur van het inreisverbod niet proportioneel is en verzoekster ernstige schade oplevert. Verzoekster heeft familie dewelke woonachtig is in Spanje dewelke zij niet meer kan contacteren. Ook zal zij geen contacten kunnen onderhouden met haar zus of haar partner gezien zij niet in de mogelijkheid zal zijn om reizen te ondernemen naar België met een toeristenvisum."

2.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 74/11, §1, 1° van de vreemdelingenwet dat bepaalt: "de duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan."

Verzoekster stelt dat het initiële bevel om het grondgebied te verlaten van 20 juni 2019, dat aan verzoekster geen termijn voor het vrijwillig vertrek toestaat, was gebaseerd op het motief dat er een risico zou bestaan op onderduiken. Zij betoogt dat de verwerende partij op 5 juli 2019 het bevel om het grondgebied te verlaten heeft "herzien" door aan verzoekster een nieuwe termijn toe te kennen.

Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekster de beslissing, waarbij aan verzoekster een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten wordt gegeven, neer.

Voornoemde beslissing stelt als rechtsfeit de gegevens van de zaak in een nieuw daglicht: Op 20 juni 2019 wordt aan verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering onder een bijlage 13septies gegeven. Dezelfde dag wordt het bestreden inreisverbod van 2 jaar opgelegd. Op 5 juli 2019 brengt de gemachtigde volgende beslissing aan op het voornoemde bevel "Een nieuwe termijn van 05/07/2019 tot 04/08/2019. Om middernacht wordt E. B. A. toegestaan het grondgebied te verlaten."

Aan de verwerende partij wordt ter terechtzitting gevraagd of zij op- of aanmerkingen heeft over voorgaande nieuwe gegevens en verzoeksters stelling dat de verwerende partij op 5 juli 2019 het bevel om het grondgebied te verlaten heeft "*herzien*" door aan verzoekster een "*nieuwe termijn*" toe te kennen.

De verwerende partij neemt geen standpunt in.

De Raad stelt vast dat verweerder het bevel niet meer steunt op artikel 74/14, §3, 1° van de vreemdelingenwet, met name dat geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, omdat er een risico op onderduiken bestaat, maar integendeel de maximum termijn van 30 dagen heeft gegeven voor vrijwillig vertrek. De Raad volgt de stelling van verzoekster dat deze handelwijze een schending betekent van artikel 74/11, §1, 1° van de vreemdelingenwet.

Er anders over oordelen zou betekenen dat de verwerende partij ieder bevel zou kunnen steunen op de afwijkende termijn van artikel 74/14, §3, 1° van de vreemdelingenwet om nadien de algemene termijn van 30 dagen toe te kennen. Door deze handelwijze wordt het wettelijk voorschrift dat "*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen: indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan*" uitgehold.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 juni 2019 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC